

Որ ի նախճիրըս ճակաղեաց քաղէ ի վարձ ըդդափնին,
Այլ հայրենեաց Հօրըն Վեհի եւ Աստուծոյ Օծելոյն
Ի լուր ըգփառըց վաստակոց երդել դնորին մեծ անուն
Այսպէս երբեմն անազօտ լոյս ծագէք նորոգ միշտ արփին
Կենաց սըրբոյ Հօր Պարթեւի՛ պըճնել զաւորըս նորին,
Այսպէս երբեմն երանի հընչէք վանդին տանս Հայոց,
Խընդայոր աշխարհ, բերկրէր յուսով, Հըբճու էք Պարթեւն ի գահոյաւ

Գոչեա Մուսամյդ մեծաբարբառ, ողջունատու արդ կըրկին
Ծզվերագարձ արփւոյն պայծառ Հօրս աւետել աշխարհին.
Հարէք բամբուռնկ եւ զարթիցէ ի լուր Ճայնից Հայկեան տուն,
Եւ գիմեսցեն բերկրապատար յոտըս Վեհի Հօր յոդ ջոյն.
Ծառալեցէք առ գարշապարս Նորին ըզխանդըս սըրտից.
Հեղէք սիրոյ գուք ըզնըւագն եւ զօրհնութեանց երդս ամբիծ:
Յանուն քո՞ Հայր, քանի ըըրթունք ի յօրհնութիւնըս պարզին.
Յանուն քո մեծ բիւրք բիւրուց սիրտք ի գութ սիրոյ մորմորին.
Յանունդ յաւէքժ սլրակազմարդ եւ մեք ահա քո որդիք
Կենդանութեան եւ իմաստից ըզսիւք դիեն Հայրենիք:

Դու ի սոյն վայր ուր ըզհիմունս արկին Մեսրովլա եւ Սահակ,
Յաւերակաց հաներ զտաճարս եւ կառուցեր վառունակ.
Աջ Պարթեւին շնորհապարգեւ աստ ըզհիմունըն դընէք,
Աջ որհնեալ, Վեհ Հայրապետ, ըզդըրանդիսըն պընդէք
Քեզ Օծելոյդ բիւր երանի, որ զնոյն վառացըն Սըրբոց
Առեր տրիտուր քոց վաստակոց մերթ երաշխէպըս յաւոց.
Այս փախարէն միշտ արդարոց եւ այս ի մէնջ է բաժին,
Պըսակ փըշեա՞ ոչ վարդենւոյ՝ ի գլուխ Փըրկին մեր եդին:

Այլ Յոյս եւ Սէր, Հաւատ խարիսխ յոր դու յենուս անսատան,
Սաւառնաթեւ հանդէպ քոյին հընեշտակ կարգեալ պահապան,
Եւ քաջայալթ Պաշտպան քո Սուրբ աստրափակ ըզթէւ յար
Զելծ պահեսցեն ի վըտանդաց եւ յաւելցեն ամս յամայր:

ՄԿՐՅԻ ՊԱԼԵԱՆ

ՈՒՂԵԲ2.

Զըւարթարար պյօս արփին ծաղէ մեղ լցո գեղսանի,
Օր հըճուանաց եւ խնդութեան ի տարեգարձ Հօրս վեհի,
Որ անձանձիր յերկ վաստակոց սըփուէ ի մեղ զիւր խընամ
Մարգեալ յուսումըն գիտութեանց զէայոց մանկանցըս երամ:

Հօր ժողովեաց քաղցր ի հօրաւէք ի հայակապ իւր տաճարք
Նոր նորոգել Հայկեան զարմիս զակեզինիկ զայն մեծ գար՝
Յորում Սահակ ընդ Մեսրոպաս ի ուր ազգին աջակցեալ
Չտըգիտութեան փարատեցին զվարեմին մէգ մըսուցւ:

Զնոցին ի Քեզ, ուշ Հայրապետ, գիտելքը չքնառ ըզտիապր,
Որ ի նախանձ բարեց զադդ քո ցանդ յորդորես Հայրաբար.
Ոչ ոչ զուր են քո վաստակք՝ Հմյոր Հայկաղանց բազմաշխատ,
Պըսակեսցեն պալիւնք գործոց Դիտապետիդ ըզճակատ:

Բնկմել զորդւոց քոց սիրաստեն մաղթանս սըրտից անդադար,
Խուն փախարէն լուսոյն զօր մեղ ծագես սիրով մշտավառ։
Զաջ Անեղին Քեր Հավանի մաղթեն որդէք միաբան։
Պահապանեցէ ի փառու ազգի դէպէիւրոց քաջ անսասան։

Եթկարեցէ զկենացըդ թեւ պըսակ գլուց անթառամ։
Յաւերժասին Քո յիշատակք ի սիրու որդւոց յամացը ամ։
Պայծառաւացի ի ըստ փառաց քոց մայրս հանուրց Հայաստան։
Եւ բիւրաւոր գըսցէ որդւոցն ի տաճարիս ապաստան։

ԿՈՍՏԱՆԴԻՆ ՄԵԼԻՔ ՇԱՀՆԱԶԱՐԵԱՅ

Ի դիմաց աշակերտաց Զօրքորդի Դասարանի։

ՅՈՐԱՍՈՒԹԻՒՆ (*)

Հաւաւորենց Երաւաղէմ։
Հագկեան գըոհին Արօն սուրբ։
Ընկեն ի քաց ըզբող նըսիմ։
Եւ արկ ըզցով շըտորչ նուրբ։

Ա. մեարձ ըդքեւ շուրջ զայս քու,
Տես ըզմանկափ խուռանընթաց։
Մանկափ ծընունդ քու սուրբ ծոցը
Սըմակալ ի ծագու աշխարհաց։

Քեզ ակն ունին կըդիկք թարսուի,
Հայք որ ի սիմեոս արտացիամին։
Յեւ տրեւու ի հիւսիսի։
Հարաւ ի միւսու տրեգին։

Հմագ գոգչիր նիլ են սուրբ
Ա. մագ ընդ եքէիր սըզացիկ,
Թէ աղաւնեաց երամ որ գոյ
Զագափաւանեալ աւասիկ։

Տես եւ խընդամ եւ զարմացիր,
Ազդաց ի քեզ կուսի գանձ։

(*) Ի բան քսայնայ (զլ. կ. 4)

Խմաստութեան գանձ լիաձիր
Ճոխ քան զականս պատուականս։

Փեռեկեցին գըունք տաճարիդ
Զոր աջ և հնիս քո կանգնեաց։
Լըցին սըրահը քու եւ գաւիթ
Ի բազմութիւն որդէկաց։

Լիբանանու փառք եւ պարծանց
Սարդ եւ սօսի նոճ եւ մայր,
Եւրոպեայ մօր ասեմ պերճանց
Ի քոյդ զեղցին վեհակոցը,

Փառաւորեւ զտեզի ոտից
Հօր Միածնին շողակաբ
Եւ զ ձեմարանդ՝ լըս իմաստից
Հայոց շողեւ ի ճակատ։

Ոչ եւս մըսցէ քեզ արեգակն
Եւ ոչ ի փուլ գամ լուսին,
Զի Տէր մից քեզ լըս համակ,
Լոյս եւ օծեալըս նորին։

ԹԱԳԷՐՈ ԶԱՐԱՐԵԿՆՅ

Ի դիմաց աշակերտաց Զօրքորդի Դասարանին։

Ո՛Ն Հըկայից յաւերժից գոյ մըրցանց տավարէս,
Արարատեանը Նահանգ եւ որ ըզքեւ պարաւած
Լերինք բարձունք Աստուծոյ, տեսէք երբէք գուք հանդէս
Մերըս հանդպն հանդիսի սքանչելահրաշ գերապանձ։